

Delicte Major 6000063/2018

SENTÈNCIA

Magistrats Srs.
Enric ANGLADA FORS
Concepció BARÓN MORA
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, disset d'abril del dos mil dinou.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000063/2018 seguida per un presumpte delicte major de lesions doloses causades amb objectes o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima, en grau de temptativa.

Acusat:

A. M. G., nascut el dia 15 de juny de 1960 a Sabadell (Espanya), fill de Rafel i encarnació, de nacionalitat andorrana i amb antecedents penals no computables a efectes de reincidència, defensat pel Lletrat Sr. David MONCLÚS LACRUZ.

Part acusadora: el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Alexandra CORNELLA SOLÀ.

Magistrat ponent: Sr. Enric ANGLADA FORS.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA: En data 30 d'octubre del 2016, el processat A. M. G., nascut el 15 de juny de 1960, de nacionalitat andorrana i amb antecedents penals no computables per raó de la present causa, arribava al seu domicili radicat a la carretera del Mas de Ribafeta, borda Callissa, de la vila d'Arinsal, conduint el seu vehicle Volkswagen Golf (AND) XXXXX, en el que hi anaven també la seva mare i la seva parella, trobant-se aturat allà i dempeus fora del vehicle O. B., essent aquest el fill d'uns veïns del mateix immoble amb els que no hi té massa bona relació com a

conseqüència d'haver-se produït una fuga d'aigua, el qual es trobava descarregant maletes del turisme mentre estava parlant amb una noia.

A. M. G., que havia de deixar la seva mare davant de l'edifici on habiten, degut als problemes de mobilitat que té, va realitzar una frenada sobtada i brusca, sense que hagi quedat acreditat que tingués intenció d'atropellar a O. B., tot i haver sofert aquest un ensurt fruit del soroll produït pel frens del vehicle.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal en el seu escrit de qualificació provisional, considera els fets constitutius d'un delictes major de lesions doloses causades amb objectes o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima, en grau de temptativa, tipificat a l'article 115.2 del Codi Penal, del que n'estima responsable en concepte d'autor el processat A. M. G., sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal. Demana que s'imposi a l'acusat A. M. G. la pena de SETZE MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL QUALIFICADA A L'ABSTENCIÓ D'ENTRAR EN CONTACTE AMB EL DENUNCIANT O. B., amb un termini de suspensió de la condemna de QUATRE ANYS, així com el pagament de les despeses processals causades. En concepte de responsabilitat civil i de conformitat amb el que disposa l'article 18 del Codi de Procediment Penal, el processat indemnitzarà al perjudicat en la quantia que pugui restar acreditada el dia del judici oral.

En l'acte de la vista oral, eleva a definitives les seves conclusions provisionals, afegint que no es fa cap reclamació en concepte de responsabilitat civil.

RESULTANT TERCER. El lletrat Sr. David MONCLÚS LACRUZ, advocat defensor d'A. M. G., es mostra en desacord amb l'exposició dels fets exposats pel Ministeri Fiscal, doncs aquest anava conduint al seu vehicle amb la seva mare i la seva parella i es va despistar, no aturant el vehicle perquè baixés la seva mare, que té problemes de mobilitat, davant mateix de l'edifici on viu. A l'esser avisat per la seva parella de que s'aturés, ho feu de manera sobtada i una mica brusca. El seu vehicle es va aturar en paral·lel a un altre que hi havia aturat a l'alçada de l'entrada de l'edifici. A certa distància, hi havia un noi i una noia, però en cap moment, el meu defensat va intentar atropellar a en O. B.. Per tant, no queda constituït el delictes major de lesions doloses causades amb objectes o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima, en grau de temptativa, previst i penat a l'article 115.2 del Codi

Penal. Demana la lliure absolució del seu defensa i no hi ha lloc a declarar responsabilitat civil *ex delicto* del meu defensat.

En l'acte de la vista oral, eleva a definitives les seves conclusions provisionals, afegint que sobta molt que el referit intent d'atropellament fos el mes d'octubre i no ho denunciés fins al mes de gener del 2017. És cert que el seu defensat va frenar bruscament, el qual va fer que s'espantessin els nois que hi havien allà, però això no té res a veure amb un intent d'atropellament.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats no s'estimen que constitueixin un delictes major de lesions doloses causades amb objectes o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima, en grau de temptativa, previst i penat a l'article 115.2 del Codi Penal, doncs de la prova practicada al plenari no es pot col·legir que el processat A. M. G. volgués o intentés atropellar al denunciant O. B., el qual ni ha comparegut a l'acte del judici oral a mantenir la seva versió donada en la denúncia, que, curiosament va ser presentada quatre mesos després d'haver succeït els fets que ara són objecte d'enjudiciament, i, per tant, no hi ha pogut portar-se a terme la contradicció necessària que podés avalar la seva versió.

Endemés, no es pot obviar que la testimoni B. S. G., a més d'expressar que mantenia una relació d'amistat amb el denunciant, ha incorregut en certes contradiccions, cosa que no ha succeït amb els altres testimonis que han deposat a la vista oral, tots ells veïns de la zona i que si bé tots sostenen que l'encausat va frenar de forma brusca, cap d'ells ha indicat que el conductor del cotxe accelerés l'últim moment i es dirigís directament contra O. B., com assenyala aquest en la seva denúncia.

CONSIDERANT SEGON. El principi de presumpció d'innocència garantit en la nostra Constitució, en el seu article 3.4, de conformitat amb les postulats de l'article 6.2 del Conveni Europeu per la protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre del 1950 i de vigent aplicació al Principat, suposa que tota persona acusada d'una infracció criminal es presumeix innocent mentre la seva culpabilitat no sigui declarada legalment i exigeix que tota declaració de culpabilitat estigui fonamentada en una activitat probatòria de càrrec, lícitament obtinguda i vàlidament practicada.

Una manifestació del principi de presumpció d'innocència és el principi "in dubio pro reo" segons el qual no poden perjudicar a l'imputat els fets objecte d'acusació que no han estat degudament acreditats,

defecte de prova que sempre ha d'afavorir a l'encausat, i més quan l'*onus probandi* correspon a la part acusadora.

Així doncs, existeixen dubtes raonables en el Tribunal de que A. M. G. tingué intenció d'atropellar a O. B., com sosté el Ministeri Fiscal, atès que, com s'ha explicitat, de la prova practicada en el plenari, que no ha pogut ser contrastada amb el denunciant, atesa la seva incompareixença, en resulta tot el contrari, l'existència només d'una frenada brusca i sobtada, però no un *animus* de causar cap dany a O. B., ço ha de comportar, sense necessitat de més consideracions, la lliure absolució del il·lícit penal pel que A. M. G. venia essent acusat, amb tots els pronunciaments favorables.

CONSIDERANT TERCER. D'acord amb el que disposen els articles 174, 175 i 181.1 del Codi de Procediment Penal, es declaren d'ofici les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, en nom del poble andorrà,

DECIDIM:

ABSOLDRE A. M. G. del delicte major de lesions doloses causades amb objectes o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima, en grau de temptativa del que venia essent acusat pel Ministeri Fiscal, declarant d'ofici les despeses processals causades.

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs d'apel·lació davant d'aquest Tribunal, en un termini de quinze dies següents a la notificació, de conformitat amb el què disposa l'article 195, 199 i concordants del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta nostra sentència, ho manem i signem.